

Een recursie-schema voor totale ipv partiële lijsten

[Bedacht door Gerrit van der Hoeven]

Maarten Fokkinga, 22 november 1985.

Beschouw de volgende recursieve definitie van een lijst X bij gegeven functie f en lijst a .

$$(1) \quad X = a ++ \{z \mid x \leftarrow X; z \leftarrow f x\}$$

Wanneer $(f x)$ vaak genoeg leeg is, loopt de generator $x \leftarrow X$ sneller door X dan dat $(f x)$ de alreeds ge bepaalde elementen van X uitbreidt. Dus op gegeven moment poogt de generator een volgend element te putten uit de nog niet bepaalde elementen van X en divergeert dus de berekening. In dat geval is X partieel (en eindig):

$X = x_1; x_2; \dots; x_n; \perp$. Bijvoorbeeld, definieer

$$f x = \begin{cases} [] & \text{if odd } x \\ [x \text{ div } 2] \text{ fi} & \text{even } x \end{cases}$$
$$X = [1..10] ++ \{z \mid x \leftarrow X; z \leftarrow f x\}$$

Dan is $X = 1; 2; 3; 4; 5; 6; 7; 8; 9; 10; 1; 2; 3; 4; 5; 1; 2; 1; \perp$.

Het is echter ook mogelijk de (kleinste) totale lijst X' te definiëren die aan de vergelijking van X voldoet. Die lijst X' verschilt dus van X alleen doordat X' de lege lijst $[]$ heeft waar X de onbepaalde lijst \perp heeft. Wan-

meer X oneindig is, is X' dat ook; en omgekeerd. In feite kunnen we zelfs een functie `recset` definiëren zo dat

$$X' = \text{recset } f \ a$$

de gewenste X' definieert. Het verdient aanbeveling om `recset` in de standaardomgeving op te nemen.

Om de definitie van `recset` te motiveren herschrijven we eerst de definitie van X :

$$(2) \quad X = a ++ g \ X \quad \text{where } g [] = []; \quad g (y:Y) = f \ y ++ g \ Y$$

De truc is nu om g (te wijzigen en) niet de hele lijst X mee te geven maar alleen de alreeds bepaalde elementen.

Dus

$$(2') \quad X' = a ++ g' \ a \quad \text{where } g' [] = []; \quad g' (y:Y) = b ++ g' (Y ++ b) \\ \text{where } b = f \ y$$

Dit definieert de gewenste lijst X' . De definitie van `recset` luidt

$$\text{recset } f \ a = \frac{a ++ g' \ a}{\text{where } g' [] = []} \\ g' (y:Y) = b ++ g' (Y ++ b) \quad \text{where } b = f \ y .$$

Het is niet moeilijk formeel aan te tonen dat X en X' alleen verschillen doordat de \perp in X (indien aanwezig) is vervangen door $[]$ in X' . Definieer daartoe een operator (of afkorting) \circledast door

$$f \circledast a = a$$

$$\begin{aligned} f \circledast^{n+1} a &= \{z \mid x \leftarrow f \circledast^n a; z \leftarrow f x\} \\ &= \text{concat}(\text{map } f \text{ (} f \circledast^n a)) \end{aligned}$$

Dan is met inductie naar n eenvoudig af te leiden dat

$$\begin{aligned} X &= f \circledast a \ ++ \ f \circledast^1 a \ ++ \ \dots \ ++ \ f \circledast^n a \ ++ \ ^\alpha(g(f \circledast^n a \ ++ \ \alpha)) \\ X' &= f \circledast a \ ++ \ f \circledast^1 a \ ++ \ \dots \ ++ \ f \circledast^n a \ ++ \ g'(f \circledast^n a) \end{aligned}$$

mits voor alle $k < n$: $f \circledast^k a \neq []$. Als nu $\forall n. f \circledast^n a \neq []$ dan zien we dat X en X' beide oneindig zijn, en gelijk op ieder beginstuk; Dus zijn ze gelijk. Als echter voor zekere, zeg minimale, n geldt $f \circledast^n a = []$, dan zien we

$$\begin{aligned} X &= f \circledast a \ ++ \ f \circledast^1 a \ ++ \ \dots \ ++ \ f \circledast^n a \ ++ \ ^\alpha(g \ \alpha) \\ X' &= f \circledast a \ ++ \ f \circledast^1 a \ ++ \ \dots \ ++ \ f \circledast^n a \ ++ \ [] \end{aligned}$$

Witvaard is $^\alpha(g \ \alpha) \neq \perp$; dus X' is de gewenste lijst.